

«Ν. Κυψέλη - Ν. Ορλεάνη» μέσω... Λυκαβηττού

Nέα η μία, νέα και η άλλη. Ενα επίθετο της ενώνει. Κατά τα άλλα, Κυψέλη και Ορλεάνη είναι διαφορετικές. Μπήκε ανάμεσά τους, όμως, ο Λουκιανός Κλαπόδονης και της ένωσε εις θέαμα ένα: «Νέα Κυψέλη - Νέα Ορλεάνη». Ο γέννημα-θρέμμα Κυψελιώτης («δεν μπήκα σε μαίευτηριο, γεννήθηκα στο σπίτι της οδού Λαχανά 85», μας είπε ο Λουκιανός) συναντάει ανάμεσα σε καπνούς που αναδίδονται από υπόγεια μπαρ το εκ Νέας Ορλεάνης τζαζιστικό συγκρότημα «Πρεζερβέισον Χαλ Τζαζ Κλαμπ».

Τέλος πάντων. Την ερχόμενη Δευτέρα και Τρίτη στο θέατρο του Λυκαβηττού (9 μ.μ.) τασιγάρα και καπνοί θα υπάρχουν –εις πείσμα των αντικαπνιστών–, όσο για την ατμόσφαιρα –βάλτε και ολίγη φαντασία θα αναδίδει Νέα Ορλεάνη. Για το σκοπό αυτό πήραν κατευθείαν από την αμερικανική ήπειρο πέντε τεράστια κιβώτια με διάφορα αξεσουάρ (είσι δεν λέμε);.

Διότι ναι μεν ο Λουκιανός και π μπάντα θα παίξουν δικά του και δικά τους κομμάτια (σύνολο είκοσι οκτώ), αλλά δεν θα αρκεστούν σε π χητικές συγκινήσεις. Την ίδια στιγμή μια ομάδα μεταμφιεσμένων με καρναβαλιστική οικοσιασκευή Νέας Ορλεάνης θα οργάνωνε κάθε μεριά του θεάτρου και θα μεταφέρει στον αθηναϊκό λόφο κάτι από το καρναβάλι της Νέας Ορλεάνης. Από το συρτάρι του, ο Λουκιανός θα ανα-

Ο Λουκιανός Κλαπόδονης με τους «Πρεζερβέισον» σ' ένα γεύμα εργασίας, στην πλατεία Αθησουνίας, χθες το βράδυ, λίγες μέρες πριν από τις συναυλίες στο θέατρο του Λυκαβηττού

σύρει τρία νέα τραγούδια του (οι στίχοι είναι δικοί του), με τζαζιστικό, πάντα, υπόκρουση. Τα «Και το πλοίο φεύγει» (μνήμες από την ομώνυμη ταινία του Φεντερίκο Φελίνι), «Μία ευτυχισμένη οικογένεια» και «Κωδικός 666/69» (η σεξουαλική σφραγίδα του κτίνους).

Το πάντρεμα Κλαπόδονη-«Πρε-

ζερβέισον» ξεκίνησε μέσα στον περσινό χειμώνα, το 1996. Τους άκουσε στο «Μινώα» της οδού Παπτούν και ένας φίλος του έριξε την ιδέα: «Δεν συνεργάζεστε;». Τους το πρότεινε, λοιπόν, ο εκ Κυψέλης ορμώμενος κι αυτοί, μόλις άκουσαν τις μελωδίες του Ελλήνος «καουμπόι», καταχάρπκαν. Μετά

άρχισε η αλληλογραφία με κασέτες και βρέθηκε η συνεργασία, είναι εδώ, στα πόδια μας, μάλλον ψηλότερα, στο λόφο του Λυκαβηττού.

Προηγουμένως όμως, αύριο, μια γεύση της συνεργασίας τους θα πάρουν και οι Πατρινοί.

B.K.ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ

O ζωγράφος Δήμος Σκουλάκης κατέβηκε στον Υπόγειο, κατέβηκε και ξανακατέβηκε, κατέληξε στον Πειραιά. Τα θέματά του: οι Σκάλες, ο Κάθοδος στο Σταθμό, η Αναμονή, το Τούνελ, ο Κάθοδος στο Σκοτάδι, η Ανοδος στο Φως. Ανθρώποι κλεισμένοι στον εαυτό τους, δίχως καμία επικοινωνία μεταξύ τους. Σύμβολα του τυχαίου, του συμβατικού, με μοναδικό κρίκο την κοινή τους μοίρα.

Μεσολάβησαν δύο χρόνια από τότε που ο ζωγράφος παρουσίασε αυτά τα θέματα στην Αθήνα. Η ίδια θεματολογία, με καινούργια έργα, παρουσιάζεται στην αίθουσα τέχνης Γουνιγμορ Φάιν Άρτ του Λονδίνου, με τον τίτλο «Υπόγεια διαδρομή». Η έκθεση θα διαρκέσει από τις 3 Οκτωβρίου έως τις 15 Νοεμβρίου.

Αντιγράφουμε από το κείμενο του καταλόγου που συνοδεύει την έκθεση, που η σύνθεσή του έχει γίνει από κείμενα του Χάρη Καμπουριδή, της Μαίρης Μιχαλίδη και της Μαρίας Μαραγκού:

«Έτσι, με αφορμή μια «συντημένη» διαδρομή ο καλλιτέχνης παραπέμπει το θεατή σε στοιχεία γνώριμα και οικεία. Στοιχεία, όμως, που αποκτούν τη δική τους ξεχωριστή διάσταση μέσα από την προσωπική ερμηνεία του ζωγράφου. Αυτό το «Ταξίδι» δεν είναι παρά η εικαστική μεταφορά των γνώριμων εικόνων στο επίπεδο των συμβόλων και των υπαινιγμάτων. Μέσα στους τεράστιους, πολυάνθρωπους από τη φύση τους χώρους, η παρουσία του ίδιου του ανθρώπου παραμένει ελλειπτική.

Οι ελάχιστες ανθρώπινες φιγούρες, σε στάση αναμονής, απρόστετες και αινιγματικές σκιές, λουσμένες από ένα εξωκοσμικό ψυχρό φως, απρόσωπες και συμβολικές, απαλλαγμένες πθελημένα από ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, λειτουργούν σαν διαχρονικά κάτοπτρα της συλλογικής μας συνείδησης».

Με τον Υπόγειο στο Λονδίνο

χει γίνει από κείμενα του Χάρη Καμπουριδή, της Μαίρης Μιχαλίδη και της Μαρίας Μαραγκού:

«Έτσι, με αφορμή μια «συντημένη» διαδρομή ο καλλιτέχνης παραπέμπει το θεατή σε στοιχεία γνώριμα και οικεία. Στοιχεία, όμως, που αποκτούν τη δική τους ξεχωριστή διάσταση μέσα από την προσωπική ερμηνεία του ζωγράφου. Αυτό το «Ταξίδι» δεν είναι παρά η εικαστική μεταφορά των γνώριμων εικόνων στο επίπεδο των συμβόλων και των υπαινιγμάτων. Μέσα στους τεράστιους, πολυάνθρωπους από τη φύση τους χώρους, η παρουσία του ίδιου του ανθρώπου παραμένει ελλειπτική.

Οι ελάχιστες ανθρώπινες φιγούρες, σε στάση αναμονής, απρόστετες και αινιγματικές σκιές, λουσμένες από ένα εξωκοσμικό ψυχρό φως, απρόσωπες και συμβολικές, απαλλαγμένες πθελημένα από ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, λειτουργούν σαν διαχρονικά κάτοπτρα της συλλογικής μας συνείδησης».

...ΚΕ KEINA

Η μεταμόρφωση

Ο Μίνως Βολανάκης είναι τελικά αυτός που θα οκηνοθετήσει τον Γιώργο Μιχαλακόπουλο και τον Γιώργο Μοσχίδη στο έργο του Τάρλς Ντάιερ «Κάτω από τη σκάλα». Ο Μίνως Βολανάκης είναι αυτός που θα αναλάβει να καθοδηγήσει τους δύο καλούς μας ηθοποιούς στη μεταμόρφωσή τους επί σκηνής σε ένα γκέι ζευγάρι, που συζει κάτω από την ίδια στέγη. Η παράσταση, λοιπόν, του θεάτρου «Μουσούρη» γίνεται ακόμα πιο ελκυστική για τους φίλους του καλού θεατρου. Πόσο μάλλον που οι θεατρικοί επιχειρηματίες Τάρλς Βασιλείου και Διονύσης Σαμιώτης αποφάσισαν να κάνουν το κεντρικό και ιστορικό αυτό θέατρο μια κούκλα, ανακανίζοντάς το από την κορφή μέχρι τα νύχια. Αρχές Οκτωβρίου έχει προγραμματισθεί η πρεμιέρα.

Β. ΓΕΩΡΓ.

Στο ίδιο τραπέζι

Ο Κώστας Βρεττάκος και ο Γιάννης Σμαραγδής στο ίδιο τραπέζι: Και μάλιστα όχι για να σφαχτούν, αλλά για να κουβεντιάσουν, έστω, μαζί με άλλους εππά, το θέμα «Τέλος του αιώνα, τέλος του κινηματογράφου». Και όμως, αυτό προβλέπει το πρόγραμμα της ενδιαφέρουσας συζήτησης, που οργανώνει το ΕΜΠ αύριο στις 5.30 μ.μ. στον «Αστέρα» της Βουλαγμένης. Ενδιαφέρουσας ούτως ή άλλως, αφού θα συμμετάσχουν και οι Γιάννης Μπακογιανόπουλος, Θανάσης Βαλτινός, Γρηγόρης Γρηγορίου, Κώστας Σφήκας, Παύλος Τάσος, Ζήνος Παναγιωτίδης και θα τη συντονίσει ο Σεραφείμ Φυντανίδης.

Φ.Α.

Μόνο 550!

Τι θα γίνει απόψε στην Επίδαιρο; Φίλοι του θεάτρου με αντοχές σε ό,τι το καινούργιο και σεβασμό στις διαφορετικές απόψεις ή αρχαιόπληκτοι και παραδοσιομανείς θεατές, που δεν στκώνουν μόγια στο σπάι τους, θα καθήσουν στο κοίλο για να παρακολουθήσουν τις «Βάκχες» του Ματία Λάνγκχοφ. Μακάρι να είναι περισσότεροι ή πρώτοι. Διότι φωνές και διαμαρτυρίες στην Επίδαιρο μπορεί να είναι ενοχλητικές. Αφήστε που έχουμε δει άθλιες παραστάσεις, που καταχειροκροτήθηκαν... Πάντως, μέχρι ότι θες το μεσημέρι είχαν πωληθεί από τα ταμεία του ΕΟΤ στη Σταδίου 550 εισιτήρια. Και σήμερα μέρα είναι.

Β. ΓΕΩΡΓ.